

ואלדו וכדור המרציפן

הנס וילהלם

היה יום קיץ יפה. ואלדו לא רצה יותר לשבת
בבית. הוא ארז את כדורי המרציפן האהובים
עליו בתרמיל גב, ויצא אל הגבעה.

אלא שכדור המרציפן גלש לו בין האצבעות, ונפל למטה. "אבוי" ילל ואלדו "כדור טעים שלי. אני חייב להחזיר לי אותו!"

כדי להתבונן טוב יותר בנוף עלה ואלדו על עץ אורן גבוה. שם התיישב והביט סביב. "טיפוס כזה עושה אותי רעב" אמר לעצמו והכניס את ידו לתרמיל.

והוא זינק מהעץ אחריו.

כדור המרציפן נפל לראשו של ריקי הסנאי. "הי!"
קרא ריקי כשראה מה הבהיל אותו "כוכב נופל!"
אני רוצה אותו!"

כדור המרציפן העיר את אולה התנשמת
משנת החלומות שלה. "הו-הו-הו" היא
קראה "פנינה משמיים! איזה עושר!"
והיא גלשה אחריו.

"זה כפתור מכנסיים! ועוד גדול כזה" קרא בובי "אני רוצה אותו!" והוא רץ מהר אחרי כדור המרציפן.

עכשיו כדור המרציפן נפל ישר על ראשו של בובי הדוב שישן תחת העץ. "בווו!" הוא זעק "איזו חוצפה. מי מעיר אותי כאן?"

כדור המרציפן התגלגל מהגבעה וקפץ ישר על ראשו של מישה הדביבון. "הו, איזה תפוח יפה" הופתע מישה "אותו אני רוצה לטעום" והוא רץ מהר אחרי כדור המרציפן.

"כדור למשחק" הוא קרא "זה משהו בשבילי"
והתחיל לזנק אחרי כדור המרציפן בקפיצות
גדולות.

אלא שלא קל היה לתפוס את כדור המרציפן.
הוא העיר את בני הארנב.

היא קפצה בכעס "עכבר, עכבר. חכה
רק, מיד אתפוס אתך" ורדפה אחריו.

כדור המרציפן התגלגל וקפץ, עד שנחת על
ראשה של החתולה מינה.

ועכשיו כולם רצו אחרי כדור המרציפן וקראו "כוכב
שלי!" "פנינה שלי!" "כפתור המכנסיים שלי!" "תפוח
עץ שלי!" "כדור שלי!" "עכבר, עכבר!"
אבל כדור המרציפן המשיך להתגלגל לפנייהם.

"תפסתי!" קרא ואלדו ונתן קפיצה ענקית. הוא הושיט את כפו כדי לתפוס את כדור המרציפן

אלא שכדור המרציפן גלש בין
אצבעותיו של ואלדו והתגלגל ל"לא
להתראות" לתוך חור בקיר. "או!"
קראו מאוכזבים כל הרודפים אחריו.
ומיד נשמע קול מצמוץ שפתיים.

זו הייתה פרידה, העכברונת. היא ידעה
להעריך כדור המרציפן טעים ואכלה את כולו!